

opnaaes et Forlig, og den ægtefabelige Kjærlighed kan vende tilbage. Men det skeer neppe, naar et saadant Forhold er blevet konstateret og stillet blot gennem den offentlige Underfølgelse. Jeg skal fremdeles ikke opholde mig videre ved en Betragtning af, at i mange Tilfælde, som Forholdet er ordnet nu og vil blive ordnet efter Lovforslaget, vil det Offentliges Arbejde være spildt — man bør imidlertid ikke indføre Noget, som giver forgjæres Arbejde —; men det er naturligtvis den mindre vigtige Side af Sagen. Hvad jeg derimod endnu, forinden jeg forlader dette Forslag, vil tillade mig at fremhæve, er det Hensyn, som det ærede Medlem, der sidder foran mig (Kampmann), i en anden Forbindelse har nævnt, nemlig Hensynet til Ligheden for Loven; thi i Henseende til den Forbrydelse her gjør netop den menneskelige Svagthed sig i høi Grad gjældende; ogsaa i dette Forhold er det vist, at der er langt større Tilbøjelighed til at indskride mod den simple Mand end mod de gunstigere stillede Samfundsklasser. Dersom man vil indvende mod mit Forslag, at det vil føre til at begunstige Ægtefabelsbrud, maa jeg tilstaae, at det kan jeg ikke forstaae; tværtimod vil det efter min Mening vel snarere virke i modsat Retning, thi, som Forholdet bliver ordnet efter mit Forslag, vil den, der har gjort sig skyldig i Forbrydelsen, vide, at naar Tiltalen først er reist, vil han ogsaa faae sin Straf. Og vil man end ikke tillægge dette Moment nogen videre Vægt, skal jeg tilføie endnu en Betragtning, som staaer i Forbindelse med, hvad jeg fremhævede i Begyndelsen af mit Foredrag, at man netop ved saa lidt som muligt at indblande Statsmagten her bedst hæveder Erkjendelsen af Ægtefabelt som en i et frit sædeligt Forhold begrundet Institution og derved til Syvende og Sidst kraftigst kommer til at modvirke Usædeligheden.

Jeg har tilladt mig at stille nogle andre Forslag. Jeg skal først berøre de to mindre vigtige, af hvilke det ene findes under Nr. 109. Det gaaer ud paa at gjøre den Forbrydelse, som omhandles i § 235, hvortil Forslaget slutter sig, til Gjenstand for privat Paatale. Jeg troer, at naar de Herrer ville see, hvad det er for en Forbrydelse, der er Tale om, ville de

være enige med mig i, at der ikke er Grund til at behandle denne Forbrydelse som offentlig, og at det er tilstrækkeligt, naar Paatale kan finde Sted efter den Forurettedes Begjæring. Jeg har dernæst tilladt mig at stille et Ændringsforslag til § 289, hvor det hedder: „Samme Straf er den undergiden, som falder paa den, hvortil han veed, at slige Stoffer ere benyttede.“ Jeg har her stillet det Forslag, at der efter „Stoffer“ indskydes: „paa foransførte Maade.“ De Herrer ville let indsee, at det er nødvendigt, at denne Indskydelse finder Sted, idet ellers den, der falder paa den, hvortil der er anvendt giftige Stoffer, underkastes strengere Villkaar end den, der anvender og til Forsærdigelse benytter giftige Stoffer til disse Varer, hvilket naturligtvis ikke kan være Meningen. Det maa være en reen Redactionsfeil i Paragraphen, der har bevirket denne mindre heldige Affattelse. Jeg har endnu et Forslag tilbage, nemlig det, der findes under Nr. 107. Jeg kan ganske henholde mig til det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (Casø) i den Udvikling, han gav af sit Forslag og dets Forhold til det tilsvarende Forslag i Udkastet, som det er kommet fra Landstinget (§ 234). Jeg er enig med ham i, at det er en væsentlig Forbedring, der findes i Forslaget under Nr. 106, og han har allerede bemærket, at det er en Tilbagevenden til Commissionens oprindelige Forslag. Idet jeg derfor erklærer, at jeg for mit Vedkommende vil stemme for hans Forslag, da jeg seer, at Tanken deri er stemmende med den i mit Forslag fremsatte, og da det vil komme til Afstemning før mit, skal jeg kort motivere, hvorfor jeg har stillet Forslaget under Nr. 107. De to Forslag hvile, som berørt, ganske paa det samme Grundlag. Den væsentligste Forskjel er den, at jeg ikke har indskrænket mig til i Almindelighed at nævne „Gjenstandens Ubethydighed“, men derimod har foreslaaet en bestemt Værdi som Udgangspunkt, som Maal for, hvad der skal forstaaes ved „Gjenstandens Ubethydighed“, idet jeg har nævnt 1 Rd. Der er efter min Mening den Fordeel ved dette mit Forslag, at den Ubestemtighed, som jeg troer, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (Casø) vil indrømme, at der finder